

HOMILIE NEGENENTWINTIGSTE ZONDAG A – MISSIEZONDAG 2011

Hoe gaan mensen die elkaar niet mogen, met elkaar om? U kunt elke dag op tv zien hoe politici elkaar tot struikelen proberen te brengen en hem/haar trachten te vangen op zijn woorden. Hoe zij steeds aan de poten van hun stoel zagen. Het is van alle tijden getuige de discussies die de Farizeeën met Jezus zoeken. Vorige week trachtten ze hem in de val te lokken met vragen over het al of niet belasting betalen aan de heidense Romeinse keizer. Deze week leggen ze Hem wederom een strikvraag voor: “Meester, wat is het voornaamste gebod in de Wet?” Waar komt het op aan in de beleving van het joodse geloof? “Is dat nu zo moeilijk?” zijn we geneigd te reageren. Maar voor de joden was het helemaal niet zo’n gemakkelijke vraag, want de joodse geloofsbeleving had de vorm aangenomen van het naleven van geboden en verboden: liefs 248 geboden en 365 verboden. Samen goed voor 613 wetten. Begrijpelijk, dat men door de bomen het bos niet meer kon zien. Niet allemaal verkeerd, want enkele zinvolle regels komen ter sprake in de eerste lezing: hoe je met vreemdelingen, weduwen en wezen moet omgaan, dat je geen rente mag eisen als je aan een behoeftige geld leent. Maar zijn er ook in onze ogen evenzovele kleinzieligheden. Men legde Jezus deze vraag voor, omdat Hij in hun ogen vrijelijk met de geboden omging, want men had gezien dat hij genezingen op de sabbat verrichtte. Men had Hem gezien in het gezelschap van tollenaars en andere zondaars, over wie men geen goed woord kon horen. Daarom deugde Jezus in hun ogen ook niet. Hij moest eens goed de les overhoord krijgen: Wat is het voornaamste gebod? Maar zijn antwoord is verbluffend eenvoudig. Hij antwoordde: “Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel en geheel uw verstand. Dit is het voornaamste en eerste gebod. Het tweede, daarmee gelijkwaardig: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf.” Dat is in feite alles, heel de Wet en alles wat de profeten leren.

Jezus onderscheidt hoofd- en bijzaken van elkaar en vat alles samen in twee overzichtelijke geboden: geloof en liefde. Dat zijn voor Hem de basisgeboden. Twee kanten van dezelfde medaille. Alle andere geboden vloeien daaruit voort. Voor ons vanzelfsprekend. Maar wij gaan al snel kiezen tussen één van beiden, terwijl ze bij elkaar horen. We moeten God die een God van liefde is, beminnen met hart en ziel. Van God houden is geen bevlieging, maar een weloverwogen keuze, waaruit de liefde tot de naaste voortvloeit. Deze God van liefde draagt ons op om ook van onze naaste te houden, op dezelfde manier waarop Hij van ons houdt. We zijn immers allen Gods schepselen, en ieder van ons en elke mens is beeld van God. Onze liefde voor God wordt zichtbaar in onze liefde voor de mens, voor elke mens.

Vandaag is het Missiezondag. Welnu, missie beantwoordt helemaal aan het twee-ene gebod van Jezus. In het missiewerk komt ‘van God houden’ tot uiting in het voortzetten van de verkondiging van Jezus’ Woord, en in het kenbaar maken van zijn Blijde Boodschap. En ‘van je naaste houden’ komt tot uiting in het menselijke en materiële ontwikkelingswerk dat missie ook altijd is geweest.

Misschien is missie in de Kerk van vandaag wat op de achtergrond geraakt. En dat is jammer, want missie is iets wat Jezus zeer sterk heeft voorgeleefd.

Hij verkondigde zijn Blijde Boodschap en Hij ging weldoende rond: genas zieken en bracht zondaars bij God terug. Missioneren hoort dus tot het wezen zelf van de Blijde Boodschap: mensen bij God brengen en hen tot mensen van God maken.

Missiezondag opent onze ogen voor de wereld: voor de vele kerkgemeenschappen, die soms sprankelend zijn en vervuld van Gods geest, terwijl wij hier een vermoeide Kerk lijken die niet meer in zichzelf durft te geloven.

Missiezondag brengt ons ook bij de kerken die het moeilijk hebben zoals de Kerk te Vietnam, waar een christelijke gemeenschap de verdrukking moet weerstaan om haar geloof te beleven en te belijden. Maar ze houden vol en van hun trouw kunnen wij leren om eveneens trouwe christenen te zijn die hun geloof beleven en belijden in woord en daad in deze seculiere wereld. Amen.